

Akta Nocturna

**Periodiek traktaat van
Alternatieve Studentenvereniging
Karpe Noktem**

Tweede jaargang
Eerste editie

September/Okttober 2005

Kolofon

Akta Nokturna is het ledenblad van
Alternatieve Studentenvereniging
Karpe Noktem.

Redactie

Alet Ouwers [AO]
Anne Fransen [AF]
Gregory Metallinos [GM]
Johan Loth [JL]
Lieke Jaspers [LJ]
Sophie Serraris [SS]
Suzanne Fockens [SF]

Vormgeving

Joost Heilbron

Hoofredactie

Marlies van der Burgh [MB]

Bij voorkeur 's nachts lezen.

Heb je kopij? Mail of schrijf Marlies.

Voorlopig komt Akta Nokturna
onregelmatig uit. De deadline voor de
volgende editie is nog niet vastgesteld.

Legenda

Mail al uw reacties of onzin naar:

akta_nokturna@karpenoktem.com

[Giedo]: *giedo@karpenoktem.com*

[Suzanne]: *suzanne@karpenoktem.com*

Website Karpe Koktem:

www.karpenoktem.com

Dollars' bovenzaal:

Grotestraat 9, trap achter de bar

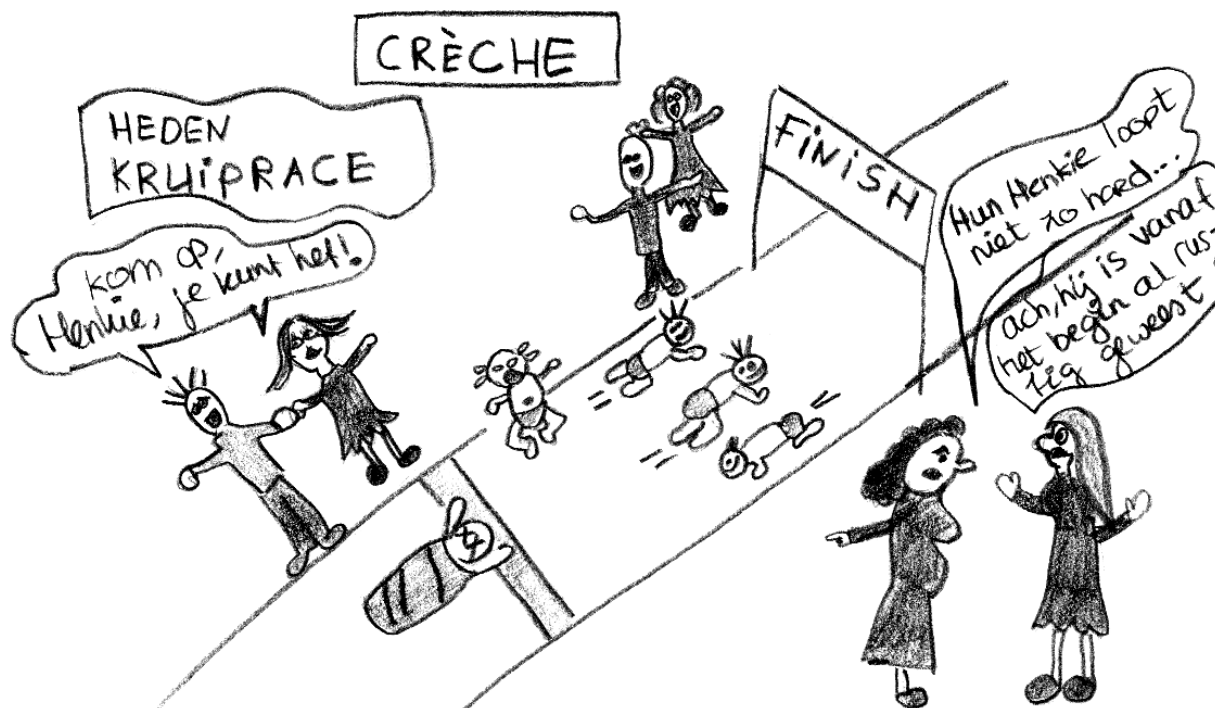
Onderbroek:

Tweede walstraat 21

NDRGRND:

Molenstraat 99a

"Dat is een doodgeboren kindje"
(dat heeft geen kans van slagen)

Proloog

Met de intro achter de rug kijken we uit op een nieuw jaar. Nieuwe uitdagingen liggen op de loer. Nieuwe paden die betreden zullen worden. Na een diepe zomerslaap ontwaakt het schijn-dode verenigingsleven en ook Karpe Noktem rijst als een feniks op uit zijn eigen as.

Met een nieuw bestuur, (hopelijk veel) nieuwe leden en een vers krat Jupiler gaan we er weer met vol enthousiasme tegenaan!

In deze editie...

... een kinderwagen vol jeugdsentiment. Met een column over de verloren kindertijd, de puberperikelen van de kleine zeemeermin en Holden Caulfield, nostalgie in de jeugdserie SpongeBob en de humoristische kanten van pedofilie. Voorts de nieuwste Disneyfilms, vers dichtwerk uit de jeugdinrichting en tekeningen "die mijn kleine broertje ook kan maken".

Kortom: complete infantiliteit. Niets nieuws onder de zon.

[MB]

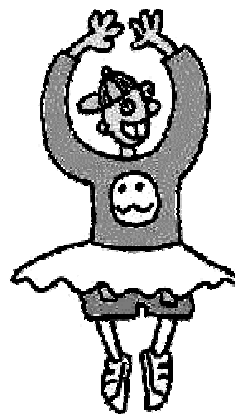
Welkom

Nieuw lid? Anders ook!

Wat is Karpe Noktem
wie weet dat jij het ben
ik kan het je wel vertellen
maar niet meteen gaan tellen

we zijn een groepje mensen
heel gewoon als iedereen
met onze eigen wensen
en soms wat gemeen

we houden van vanalles
van muziek, praten en dans
wat dan wel soms erg mal is
maar we geven ieder een kans

zin in kletsen, drinken, stoeien
of anders gewoon lekker hangen
Maar wel lief zijn en een goeie
anders gaan we je stangen

kom gewoon eens gezellig langs
er hangt bij ons geen lauwerkrans
we houden best van een beetje sjans
en een lekkere swingende dans

[AO]

Besluiten 3

Het oude bestuur neemt afscheid.

Hans

Waarvan Akte!

In het kader van de intro-Akta heeft Marië aan alle oude en nieuwe bestuursleden gevraagd een stukje te schrijven. Daarom bij de start van ons tweede officiële Karpe Noktem jaar ook een kleine bijdrage voor de Akta van mij.

Bij de vaste en actieve leden van Karpe Noktem ben ik wel bekend, voor de nieuwe leden even een kleine introductie: mijn naam is Hans Paardekooper, ik ben vierdejaars Sociologie (hoe kan het ook anders) en ik was bestuurslid acquisitie en vooral bestuurslid algemeen (manusje van alles dus). Afgelopen jaar is voor mij een erg druk en vol jaar geweest, voornamelijk ook door de activiteiten en vergaderingen van Karpe Noktem. De samenwerking met de andere bestuursleden was ronduit plezierig en daar hou ik dan ook goede herinneringen aan over. Ook aan de vele geslaagde Karpe Noktem – activiteiten en de in het jaar opgebouwde contacten met leden kan ik met plezier terugdenken.

Maar eerlijk gezegd wil ik vooral vooruit kijken. Om te beginnen met dit nieuwe studiejaar wat dus ook een schitterend Karpe Noktemjaar gaat worden. Ik kijk al met zeer veel interesse uit naar het naintroweekend. Vorig jaar was het weekend erg geslaagd. Voor sommigen

onder ons kreeg de term bestuurlijk samenwerken een geheel nieuwe en naar ik aanneem plezierige invulling. Verder verwacht ik nog wat interessante feesten en anderszins culturele activiteiten zoals de bierspellen-avond! Afgelopen jaar was dat absoluut een van de gelegenheden waar leden onderling als wel met het bestuur de cohesie naar nieuwe hoogtepunten stuwden... Ook kijk ik uit naar de hernieuwde contacten met andere alternatieve verenigingen in het land!

Maar ik droom graag ook over hoe het over twintig jaar zal zijn: Karpe Noktem, is dan inmiddels een gevestigde naam in het Nederlandse studentenleven als de grootste vereniging in Nijmegen. Om dan nog een keer een reünie te bezoeken samen met de rest van het eerste bestuur lijkt mij ronduit een hemels vooruitzicht; wat mij betreft kunnen we dat dan ook in de Hemel vieren als de Hemel uiteraard nog open is. God is al enige tijd in geen velden of wegen te bekennen, maar dat is geen probleem, daar er nog steeds overvloedig bier geschonken wordt!

Als laatste wil ik mijn dank betuigen aan alle leden en bekenden die een actieve bijdrage aan dit eerste Karpe Noktemjaar hebben geleverd: bedankt en tot ziens bij Karpe Noktem!

Groeten, Hans.

Moniek

Beste mede - Karpe Noktemers,

Een stukje schrijven voor de Akta Nokturna... niet mijn meest favoriete bezigheid. Maar goed, als oud-bestuurslid (wat klinkt dat vreemd), schijnt dat erbij te horen, dus waag ik me er toch maar aan. Hier komt ie dan:

Het was me een waar genoeg mede-oprichtster te zijn van deze mooie 'linkse pluizenclub'! Het was een bewogen jaar met veel leuke, innoverende, mooie en ook stress-oproepende situaties. Ik hoop dat dit stukje niet al te cliché wordt maar ik moet toch even vermelden dat ik het (over het algemeen;) een superleuke, goede en leerzame ervaring vond. Volgens mij is het al met al een geslaagd en typisch KN-jaar geworden met veel leuke, gezellige en (soms) een beetje rare menskes!

Leuk om ook te hebben mogen zien hoe de organisatie erachter in elkaar steekt. Natuurlijk wil ik de rest van het oud-bestuur dan ook bedanken voor de goede samenwerking en de leden voor hun sfeerbijdragen☺ en/ of inzet! Vanaf nu kan ik lekker aan de zijlijn meekijken hoe het nieuwe bestuur het op gaat knappen.

Ik wil ze daarbij veel succes wensen! Uiteraard wil ik in het bijzonder Gregory, onze nieuwe penningmeester, veel succes wensen met het geweldige 'davilex' en het achterna zitten van niet betalende leden... Volgens mij gaat het allemaal wel goedkomen. Geniet ervan, een nieuw Karpe Noktem jaar is aangebroken!

Groetjes, Moniek.

Thomas

Intro 2003... Vanuit de kroeg rolde ik Karpe Noktem in... Het leek een kleine stap... Wist ik veel dat het zoveel tijd zou kosten... Met de fles in de hand probeer ik nu alles te vergeten.

Francisca

Als je met mensen in een bestuur zit, word je vooral met elkaars goede en slechte eigenschappen geconfronteerd. Zo is er volgens mij nog nooit een vergadering op tijd begonnen. En heb ik de notulen (bijna) nooit binnen een week ontvangen, hahaha.

Maar verder hebben we veel lol gehad met elkaar!

Cilia*Mijn bestuursperiode bij Karpe Noktem*

Het begon allemaal in het voorjaar van 2004, toen ik ergens een poster zag hangen van een oprichtingsfeest van een alternatieve studentenvereniging. Daar moest ik bij zijn! Het bleek inderdaad erg gezellig en op de officiële open vergadering in de kelder van *De Fiets* liet ik mijn gezicht zien en bedacht me dat het leuk zou zijn om echt betrokken te raken. Zo belandde ik als enige ACW'er in een bestuur met zes sociologen.

Francisca en ik hadden de meeste animo om de activiteiten te gaan verzorgen en dus konden we dat gezellig samen doen. Na een avondje cafés langslopen (we zijn zelfs bij het *Bascafé* en *O'Shea's* geweest ...) vonden we *Dollars* bereid om ons tweewekelijks hun bovenzaal te verschaffen. Joepie! We hadden een eigen stek. Daarnaast onderhielden we warme contacten met *De Onderbroek*, *Gonzo* en *Diogenes* zodat we op diverse plekken onze activiteiten konden organiseren.

Als ik terugkijk op het afgelopen jaar, zijn er een aantal dingen die me toch het meest zijn bijgebleven. Het na-intro weekend ☺ (lang leve het kampvuur en Giedo), onze 'constitutie'-borrel en de gezellige brunch bij Ovum Novum die daarop volgde; Het piratenfeest (*Arrr*); Natuurlijk de geweldige Sinterklaasbingo waarbij de meest onwaarschijnlijke prijzen ge-

wonnen konden worden; De spierpijn na een zaterdag intensief bomen plukken is me ook nog lang bijgebleven (en de overheerlijke zelfgemaakte truffels natuurlijk); Het bezoek aan de tentoonstelling 'Het Kwaad' heeft mijn leven enorm verrijkt en het chillen in Park Brakkenstein vond ik erg gezellig... Kortom, ik heb een superjaar gehad bij Karpe Noktem!

Ik heb veel nieuwe, gezellige, inspirerende, gekke mensen leren kennen en het bestuur was een superleuke groep. Bedankt ☺! Zoals velen van jullie al weten ga ik dit jaar niet studeren, maar een jaar Cultuur op de Campus doen. In mijn geval betekent dat theater en expositie. Helaas betekent dat ook dat ik elke woensdagavond in het Cultuurcafé een productie heb en dus bijna nooit meer op een borrel kan zijn ... *snif* *w_ee^e e_ee^eh*. Ik hoop dus dat er ook nog regelmatig feesten en activiteiten op andere avonden zijn, zodat ik af en toe mijn gezicht nog eens kan laten zien, want ik zou het zonde vinden als ik alles wat ik in ruim een jaar mee heb opgebouwd ineens zou moeten missen.

Maar ik ben natuurlijk nog niet helemaal weg, ik blijf nog wel gewoon het vriendinnetje van de voorzitter. ☺

Besturen 33

Het nieuwe bestuur stelt zich voor.

Giedo

*Één jaar Karpe Noktem,
en we gaan door!*

Het nieuwe academi-
sche jaar is weer aange-
broken. Staatssecretaris
Mark Rutte (OCW)
roept studenten op om
het 'vuur aan te hou-
den'. Hoewel hij daar-
mee vast niet op het
bestaan van Karpe Nok-
tem doelde, neem ik
toch de vrijheid het als

zodanig te interpreteren. Want hoewel
de meeste oud-bestuursleden afscheid
nemen en daarmee de fakkel overdragen,
houd ik het vuur zelf aan: ook aankom-
mend jaar zal ik in de functie van voorzit-
ter mezelf inzetten voor Karpe Noktem.
Samen met Johan, Gregory en Suzanne
zie ik vol enthousiasme een nieuw jaar
tegemoet, maar natuurlijk niet zonder af
en toe achterom te kijken.

Want het was een uniek jaar. Stiekem na-
tuurlijk apetrots om aan de voet te staan
van een nieuwe studentenvereniging in
Nijmegen, en wellicht nog trotser om wat
we allemaal hebben gedaan vorig jaar.
Als persoonlijke favorieten noem ik: Ka-
pen en Kielhalen (het piratenfeest), de
Sinterklaasbingo, de bandjesavond(en) in
de Onderbroek, de Extreme Playback-
show en het Gemaskerd Feest. Dat deze

lijst lang is, is logisch. Dat ik het Na-Intro-
weekend bij deze lijst niet vergeet is nog
veel logischer. Want zoals de website van
de RU vermeldt: *"Gezelligheidsverenigin-
gen: de wereld van vriendschappen voor
het leven"*. Wijze woorden nietwaar, lieve
Cilia?

Wanneer ik één bestuursjaar voor Karpe
Noktem overdenk is geen andere afslui-
ting denkbaar dan de volgende: Daan –
Moniek – Francisca – Cilia – Thomas –
Hans: *Dank je wel!*

Suzanne

Hooi,

ik ben Suzanne Fockens en ik ben tegen-
woordig verantwoordelijk voor de activi-

teiten van Karpe Noktem. Ik ben 19 jaar en eerstejaars CMV. Mijn sterrenbeeld is Vissen (blub) en ik heb schoenmaat 38.

Mijn doel dit jaar is het organiseren van hilarische feesten, infantiele borrels en melodramatische uitstapjes, hopelijk met hulp van een paar olijke commissies. Voor suggesties of nutteloos gebabbel: mail [Suzanne].

Wees gegroet,
SF

Johan

Gegroet!

Ik ben Jo en ga mezelf voor de eerste keer in mijn leventje vermaken als de secretaris in het bestuursteam van Karpe Noktem. Heel erg spannend (echt wel!!) maar ik kijk er zeer naar uit om mezelf in te zetten om er een succesvol en gezellig jaar van te maken. Even een klein verhaaltje over mezelf:

Ik ben eerstejaars op de Lerarenopleiding Geschiedenis aan de HAN en zo toon ik dus aan dat een HBO-opleiding toch wel in de smaak valt bij de hedendaagse student. Verder ben ik ook nog eens het levende bewijs dat *grunge* nog niet dood is, aangezien ik graag rondhuppel op scheurmuziek. Lang leve de houthakkers-bloezen en gescheurde jeans! Hobby's heb ik niet, ik schrijf en lees alleen maar.

Hopelijk tot gauw op een KN feest, borrel of activiteit! Quote van de eeuw: "*Worship the music, not the musician*".

Gregory

Mijn naam is Gregory Metallinos (ja, Metallinos is mijn echte achternaam!) Ik ben 20 jaar, ik studeer sociologie en ben nog op zoek naar een leuke kamer in Nijmegen, aangezien ik nog in Arnhem woon. Dit jaar zal ik zo goed als ik kan jullie geld in goede banen leiden en meehelpen om ook van dit jaar een geslaagd jaar te maken wat Karpe Noktem betreft.

Inmiddels vertegenwoordig ik de kant van het kortharig tuig bij Karpe Noktem, in plaats van de langharige kant en mijn streven is dan ook dat al het langharig mannelijk tuig aan het eind van het jaar een tondeuse door zijn haar gehaald heeft. Aangezien het geen contactadvertentie is zal ik maar niet ingaan op dingen zoals mijn hobby's (kantklossen en scooterrijden), mijn muzieksmaak (Gerard Joling en Marianne Weber) of mijn ideale vrouw (een dikke negerin met grote borsten), dus daar zal ik het ook niet over hebben.

Veel plezier bij de Karpe Noktem activiteiten!

Nachtpost

Uw hartekreten kunnen naar Marlies gestœœurd worden.

Verwerpelijke Akta Nokturna (!),

Van geen enkel woord uit mijn vorige epistel is door u enigerlei notie genomen. De duivelse teksten van de soap “Het Geheim van de Kreupele Neusaap” hebben een niet minder duister vervolg gekregen en ik zal ongetwijfeld ook in het derde nummer een maagomdraaiende afleve-

ring tegemoet kunnen zien. Een beslissing waarvoor ik u eeuwig zal minachten.

Met hartgrondige vloek,
Endorfine de Vries, tweedejaars
kunstgeschiedenis

P.S. voor de rubriek *Inrichtingsdichtkunst* verdient u de doodstraf.

Lieve Akta,

Dank u wel voor de plaatsing van mijn suggesties! Desondanks moet mij toch nog iets van het hart. Nog steeds heb ik het idee dat u meer aandacht aan de piscofiele medemens zou kunnen besteden. Het personage Paula uit uw soap wordt weliswaar weergegeven als een persoon met menselijke emoties (“Met pijn in haar hart pakte Paula een bouillonblokje”), maar toch fungeert zij slechts als een randverschijnsel in de plot. Kunt u Paula wellicht niet tot hoofdpersoon maken, zodat haar

probleem (al noemen wij piscofielen deze ‘aandoening’ liever een *alternative lifestyle*) geen grappige eigenaardigheid is, maar een onderdeel van Paula’s persoonlijkheid; een substantieel kenmerk waardoor haar individualiteit benadrukt wordt? Door de piscofilie vanuit Paula’s standpunt mee te maken zal de lezer meer begrip voor haar op kunnen brengen en misschien zelfs met deze vrouw mee kunnen leven. Legt u het eens voor aan uw schrijvers...

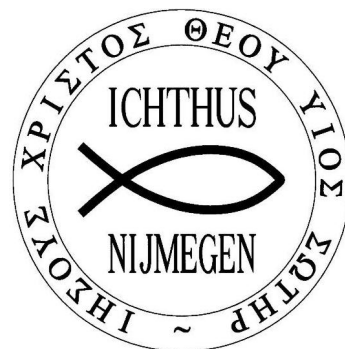
Vriendelijke groet,
Pieter Pletter, achtstejaars biologie

Beste Akta Nokturna,

In uw vorige nummer stuurde ene Pieter Pletter u een lijst met werken over piscofilie, waaronder *Elke Vrijdag Goede Vrijdag* van Stichting ICHTHUS. Wij, leden van de Nijmeegse christelijke studentenvereniging Ichtus willen ons hierbij distantiëren van deze, ons onbekende stichting. De studentenvereniging onder-

houdt geen banden met piscofielen en publiceert dus ook geen werken over dit onderwerp.

Namens SV Ichtus,
Voorzitter D. Goedeherder, derdejaars
theologie

Mededelingen

van het bestuur

1.

Van vrijdag 30 september tot zondag 2 oktober vindt het jaarlijkse na-introweekend plaats. Een weekend dat garant staat voor gezelligheid, onder het genot van een drankje, workshops en spelletjes. We verblijven net als vorig jaar in de Mariahoeve in Hoenderloo, en we slapen in tenten. Voor dit weekend vragen we aan alle deelnemers een bijdrage van twintig euro en vervoer is op eigen kosten. Pak de brief erbij voor meer informatie en een aanmeldstrookje.

2.

Naast de brief voor het na-introkamp heeft iedereen recentelijk ook een brief gehad van onze (ex-)penningmeesters Moniek en Gregory. Hierin wordt verzocht het contributiebedrag voor 2005-2006 over te maken. Voor iedereen die de brief niet heeft gehad of vooralsnog over het hoofd gezien nogmaals: het contributiebedrag is door de Algemene Ledenvergadering vastgesteld op 49,50 Euro en dient voor 1 oktober 2005 overgemaakt te worden op *Girorekening 4422448 Tnv ASV Karpe Noktem te Nijmegen (Tweede Walstraat 31) O.v.v. contributie 0506*.

3.

We zitten nog steeds te springen om mensen die actief willen deelnemen in commissies. We zijn hard op zoek naar mensen voor een borrelcommissie, bar-

commissie, feestcommissie, promotiecommissie, sponsorcommissie en een *Straatmensen*-contactpersoon (zie 4.). Heugelijk is wel dat we kunnen melden dat de barcommissie ondertussen één actief lid kent, te weten: Vincent Marquez. Maar Vincent kan dit nooit alleen. Dus weet jij hoe je een flesje Jupiler moet openen, geef je dan op voor de barcommissie. Kijk voor meer informatie over deelname aan commissies elders in deze editie van de Akta Nokturna.

4.

Komend jaar gaat Karpe Noktem weer door met 'in het geniep de wereldvrede bevorderen'. Mede in dat kader blijven we één keer in de maand koken voor Straatmensen (zie voor meer info www.straatmensen.nl). Dit wordt maandelijks gedaan door een groepje van ongeveer vier leden die aansluitend ook gezellig samen gaan eten. Afgelopen jaar had Cilia hierover de coördinatie. Zij zocht elke maand een aantal leden bij elkaar (of hoopte dat deze zich vanzelf aanmeldden) en liet deze mensen het dan verder onderling regelen. Bonnetjes konden bij haar gedeclareerd worden en eens in de zoveel tijd declareerde ze zelf weer bij de stichting Straatmensen voor Straatmensen. Verder was zij de contactpersoon tussen KN en Straatmensen. Het kost niet zoveel tijd, maar moet wel gedaan worden. Wie meldt zich aan? Mail [Suzanne].

Artes 3

Lollita

Literatuur hoort leuk te zijn. Je hoort erom te lachen en *no way* dat je erover nadenkt, het toetst aan je eigen leven of er een les uit trekt. Dit is het credo van uitgeverij *FUN*, de voortrekker van de heden-daagse humoristische roman. Uitgeverij *FUN* heeft de laatste vijf jaar een spurt voorwaarts gemaakt in het genre van de zogenaamde lolliteratuur – de “letterkunde om te lachen”. Dat deze boeken vooral uit parodieën bestaan zij hen vergeven, gezien het niveau van de romans ondanks hun totale betekenisloosheid zeer hoog ligt.

Het nieuwste lolliteratuur-boek is *Lollita* van ene Nabokovski. Dit boek schijnt een persiflage te zijn op *Lolita*, het welbekende verhaal over een oude viespeuk die een klein meisje probeert te versieren, maar er bij de lezer mee wegkomt omdat de verteller zo verdomd eloquent is (wat eens en te meer bewijst dat het niet uitmaakt *wat* je zegt, als je het maar mooi en charmant weet te brengen).

Lollita heeft de afgelopen weken verbaazingwekkend hoge verkoopcijfers behaald voor een boek in het pedofiele/parodiërende genre. Het grote succes is dan ook niet te danken aan een controversiële

thematiek, een origineel concept of een briljante schrijfstijl – nee, *Lollita's* zegetocht is volledig te verklaren door de gigantische media-aandacht waar het boek zich de laatste tijd in heeft mogen wettelen. De DPEM (Dutch Paedophile Emancipation Movement) *Martijn* heeft *Lollita* namelijk als lijfboek verkozen, omdat de vereniging meent dat de pedofielen wel een *imageboost* kunnen gebruiken – en wat werkt er nu beter dan een beetje humor? Te pas en te onpas citeert *Martijn* Nabokovski (die overigens zelf nog geen reactie heeft gegeven over de pedofiele appropriatie van zijn werk): “Ik breng de *lol* in *Lolita*”, een uitspraak die een stortvloed van vieze woordgrappen tot gevolg had bij de gemiddelde Nederlander.

Lollita is een mix van uiteraard *Lolita* en daarnaast de andere licht naar pedofilie neigende reli-roman *De Doornvogels*. Een priester wordt tijdens een van zijn diensten verliefd op een van de vrouwelijke misdienaartjes.

Op slinkse wijze vergiftigt hij de hostie van haar moeder, zodat hij een excuus heeft om bij de zieke op huisbezoek te gaan en het kind te betasten. Wanneer hij de moeder de laatste oliën toedient is hij gul genoeg om ook haar dochter, de “nimphette van de doopvont”, alvast te voorzien, en wanneer de

Anne:
“Helpt het bij jou ook als Thomas je omhelst?”

Alex:
“Ik krijg het wel warmer, ja...”

ouder schuimbekkend gestorven is, brengt priester Hendrik Hendrik het kind onder in de sacristie van zijn kerk. Daar heeft hij aanvankelijk het meisje volledig in zijn macht. Zo moet zij bij Hendrik Hendrik op schoot tijdens de biecht en kan zij daar niet over klagen; onder het wakende oog van de Here Jezus wordt zij gedreigd dat ze naar de hel gaat als ze de priester verraadt. Zo ziet zij zich gedwongen het misbruik vóór zich te houden.

Thomas H.:

Hendrik Hendrik verlangt hoe langer hoe meer naar de Eerste Communie, vooral omdat Lollita Ge-

“Ik ken Maarten wel heel goed, maar ik heb geen idee hoe zijn genitaliën aanvoelen”.

vormd dreigt te raken. Maar al snel leert het gehaaide meisje haar machtspositie kennen en weet ze de priester op allerlei manieren te manipuleren en voor haar karretje te spannen. Wanneer het Hendrik Hendrik te heet onder de voeten wordt in de parochie, neemt hij Lollita mee op bedevaart naar Lourdes. Onderweg overnachten zij in de vele kerken die het land rijk is. Gedurende de reis komt Hendrik Hendrik erachter dat zij gevolgd worden door een mysterieus persoon, die uiteindelijk op een onbewaakt ogenblik Lollita ontvoert.

Hendrik Hendrik is teneergeslagen, overrompeld, wanhopig, wanneer hij bedenkt dat er een priester bestaat die nóg vriezer is dan hij, en onderneemt vervolgens een ware kruistocht tegen zijn rivaal. Deze is

hem echter altijd één stap voor, wat een hoop tandgeknars van Hendrik Hendrik tot gevolg heeft. In een spannende ont-knoping vindt onze priester zijn voormalig protégée terug, maar het meisje is in de tussentijd al Protestants geworden. De hevig teleurgestelde Hendrik Hendrik vraagt haar zich terug te bekeren, maar het verzoek is tevergeefs. De oude priester vertrekt, maar niet zonder wraak te

zweren aan de ontvoerder van zijn meisje. Deze kardinaal (!) wordt uiteindelijk opgespoord en met een kruisbeeld doorboord, waarna Hendrik Hendrik terstond

ingerekend wordt, geëxcommuniceerd, en opgesloten in een klooster. Daar slijt hij zijn dagen met het overschrijven van bijbels en het neerpennen van zijn levensverhaal.

Hoewel dit eind erg treurniswekkend klinkt, valt in *Lollita* wel degelijk veel te

lachen – ook als men niet op kinderen valt. Dus wacht niet tot het boek op de index staat of tot de kinderjury het veroordeelt. Koopt allen *Lollita*! Zoals *Martijn* zegt: “Geen kinderboek, wél veel plaatjes”.

Wie dacht dat sprookjes onschuldige vertelsels voor kleine kinderen waren moet toch eens zijn oren wassen met zout water en zeewier.

Toen in de in de negentiende eeuw de gebroeders Grimm erop uit trokken om spannende volksverhalen uit de dorpen op te tekenen, rilden zij bij de huiveringwekkende vertellingen die men hen voor-schotelde. In het bos achtergelaten kinde-ren, door wolven uiteengereten prepu-bers en pratende katten die de stoute schoenen aantrekken – er zit veel meer achter deze verhaaltjes. Ook Hans Christi-aan Andersens gevierde sprookje *De Klei-ne Zeemeermin* geeft meer inhoud bloot na nadere inspectie. Geen simpele moraal als “water goed, land slecht” – nee, na een uitgebreide analyse leren wij veel meer over Goed en Kwaad, de moeizame weg naar volwassenheid en ontluikende seksualiteit. Ook de Walt Disney-verfil-ming van het sprookje nam de uitgebrei-de thematiek haast integraal over. Daal met ons af in de duistere, vochtige wereld van de sub(aquatische)tekst van *De Kleine Zeemeermin*...

Het sprookje van *De Kleine Zeemeermin* begint vredig onder water. De vochtigheid en geborgenheid van de zee symbo-liseren de uterus; de plaats waar wij allen vandaan komen en – onbewust – naar terugverlangen. Het zwemmen staat voor het manoeuvreren in het onderbewuste. De kleine zeemeer-min is hiertoe in staat,

omdat zij nog kind is en niet bewust van de regels, moraal en seksuele wetten van de volwassen maatschappij. Ze beweegt zich voort met een seksloze staart, en het ontbreekt haar dus aan secundaire ge-slachtskenmerken die de volgroeide man-nelijkheid of vrouwelijkheid weergeven. Ze weet nog niets van haar vrouwelijke seksualiteit. Maar dan ontmoet ze de flink wat oudere Man, die op het land leeft en benen heeft.¹ Hoe bereikt zij, een kind nog, een oudere, al gevestigde man? Niet in staat om de kloof van kindertijd naar volwassenheid alleen te overbruggen zoekt het meisje hulp bij een heks. Deze besluit het meisje te helpen en neemt de taak van mentor op zich.² De heks is sek-sueel actief en daarom door de schrijver als lelijk en ‘vermannelijkt’ weergegeven. De vrouw is in het negentiende-eeuwse ideaal immers passief. Verkapte feministes als de zeeheks horen niet in dat plaatje thuis en moeten dus met alle mogelijke middelen bestreden en zwart gemaakt worden.

De zeemeermin sluit omwille van de Man een deal met de zeeheks: zij kan benen (lees: een vagina³) krijgen, maar moet

¹ Hier wordt betekenis geconstrueerd door middel van het Verschil (différance): de binaire opposities Man-Vrouw, Land-Zee, Benen-Staart, Norm-Het Andere, etc..

² N.B. de lesbische connotatie!

³ Andere lezingen leggen in plaats van de vagina de nadruk op het verkrijgen van een baarmoeder dus de vrouwelijke mogelijkheid tot reproductie.

dan wel haar stem inleveren. Zo verlaat het meisje de zee van kinderlijke onschuld en betreedt zij als vrouw het door de Man gedomineerde land. Daar maakt zij kennis met de schaamte en moet ze zich leren bedekken. Ze is voortdurend blootgesteld aan de Mannelijke Blik (Male Gaze) zonder zich verbaal te kunnen weren: haar stem is afgenomen bij het toetreden tot het 'vrouwzijn'; de vrouw heeft niets te zeggen in het patriarchaat en wordt zodoende geobjectiveerd. Een ander deel van de afspraak met de zeeheks is dat het lopen op het land de zeemeermin pijn doet; iedere stap zal voelen als 'duizend speldenprikken', wat duidelijk een symbool is voor het lijden van de Vrouw onder haar menstruatiecyclus.

Het doel van de zeemeermin is het verkrijgen van een kus van 'haar' man. Binnen een bepaalde tijdsspanne moet zij de prins verleiden⁴. Wanneer haar dit niet lukt zal ze sterven. Het is voor het meisje dus het huwelijk of de dood – een alternatief is er niet. De enige vrouw in het sprookje die aan deze 'keuze' ontsnapt is de zeeheks, die zoals eerder gezegd als uitermate negatief gekarakteriseerd wordt. In het originele verhaal lukt het de zeemeermin niet om de Man tot een huwelijk te verleiden. Ze sterft en vormt na haar

dood het schuim van de zee (ze kan niet terug naar de zee; haar kindertijd en onschuld zijn voorgoed verloren. Ze kan hiervan slechts nog de oppervlakte aanraken, zoals het schuim de golvende zee beroert).

In de Disneyverfilming zijn deze thema's overgenomen, maar wordt er aan het eind een vrolijke wending aan gegeven. De zeemeermin⁵ krijgt hier de hulp van twee bondgenoten die, geheel in de traditie van de binaire tegenstellingen tegenpolen vormen. De kreeft Sebastiaan⁶ staat als vertegenwoordiger van het Gezag symbool voor de volwassen maatschappij met zijn zeurende moraal, zijn regels en normen en de vis Botje⁷ is de incarnatie van de naïeve, kinderlijke onschuld. De zestienjarige Ariël 'drijft' tussen kindzijn en volwassenheid in, precies tussen haar tegengestelde vriendjes in. In de Disneyversie wordt de zeeheks een uitgebreide rol als actieve vijand toegeschoven, waardoor extra nadruk gelegd wordt op de slechtheid van de 'opstandige', geëmancipeerde vrouw. Zij probeert de man waarop Ariël aast voor zich te winnen door zich schaars te kleden en een lokzang ten gehore te brengen. De seksueel actieve⁸ heks wordt in de film dan ook uiteindelijk gedood door de

⁴ Lees: binnen haar vruchtbare periode. De kus is uiteraard een eufemisme voor de seksuele gemeenschap en het mogelijke daaruit volgende moederschap.

⁵ Met rood haar – de uitdrukking van haar ongeduldige passie en seksualiteit.

⁶ De Amerikaanse firma Disney heeft als steek onder water de voorzichtige, brave Sebastiaan een Frans accent gegeven. Dit is een ironische referentie naar de Franse Revolutie.

⁷ Met kinderstem

⁸ Dus: hoer

Man. Nadat eerst koning Triton vergeefs zijn drievoudige fallussymbool (drietand) en dus zijn mannelijkheid inruilt voor de redding van zijn dochter, steekt prins Erik met de (ook fallische) voorplecht van zijn schip de feministe met haar oneigenlijk toegeëigende macht (Tritons drietand) dood. Triton (de Vader) herneemt daarop zijn macht en herstelt het patriarchaat. De orde is hersteld wanneer Ariël ondergebracht wordt in een huwelijk met prins Erik en wanneer alle opstandige elementen dus verdwenen zijn.

De vrouwen verstoren ofwel door hun lesbische, ofwel door hun actieve, manne-

lijke seksualiteit de mannelijke machtsorde. De moraal van het verhaal luidt, dat de Man de orde herstelt (door middel van de mannelijke macht, gesymboliseerd door diverse fallische objecten) en de vrouw veilig onderbrengt in ofwel het huwelijk ofwel de dood. Zo is *De Kleine Zeemeermin* een fabel boordevol subtekst en maritiem seksisme.

Dat is wel te merken: nog steeds zijn er misogynie vanden die in Denemarken het standbeeld van de zeemeermin vernielen...

[MB]

Artes 33

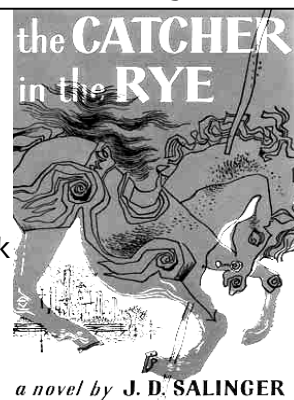
The Catcher in the Rye – Over hoe herkenbaar een non-conformist kan zijn.

Heb jij wel eens gehad dat een boek dat je las je op het lijf geschreven leek te zijn? Zoveel woorden die eigenlijk wel de jouwe hadden kunnen zijn? Een verrassend gevoel van herkenning?

Vroeger, toen ik nog klein(er) was, had ik ontzettend de pest aan lezen. Maar van alle flutboeken die ik toen van school moest lezen, vooral bij Engels, stak er een-tje boven uit die het tij deed keren en mij er echt in deed verdiepen. Niet zozeer vanwege een lyrische stijl, of een epos van mythen en legenden, die hartkloppingen geven, maar simpelweg omdat het lezen van dit boek zo herkenbaar aanvoelde.

Dit boek was Salingers in 1951 gepubli-

ceerde *The Catcher in the Rye*, dat toen trouwens werd beschouwd als het meest immorele boek aller tijden. Ik was dertien toen ik het voor het eerst las en het is dus een heerlijk jeugdsentiment. ("heerlijk" natuurlijk met een knipoog en een vleugje ironische zelfspot).

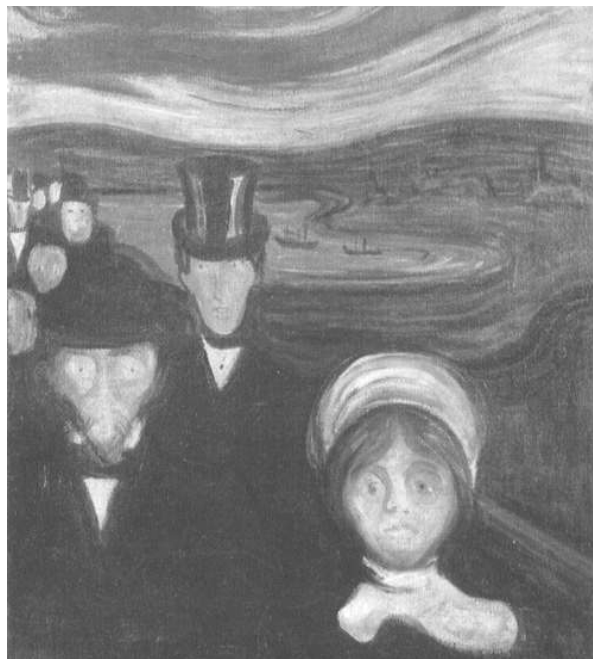

Holden Caulfield, de zeventien jaar oude hoofdpersoon, *got the axe*: hij wordt van zijn kostschool getrap. Al slenterend begint hij zo aan een drie dagen lange dwaaltocht door New York, wachtend op de dag dat hij zijn ouders *moet* confronteren met het slechte nieuws. Tijdens zijn ronddwaling komen allemaal diverse per-

sonages langs, die totaal verschillen van de hoofdpersoon en zo met hem een contrast vormen. Dit levert aparte en zelfs humoristische passages op.

Een voorbeeld hiervan: Holden vraagt zich af waar de eenden van het meertje in Central Park naar toe gaan als het winter wordt. Deze vraag stelt hij aan iedereen die hij tegen komt, en vooral tegen taxichauffeurs. De replieken die hij krijgt zijn uniek in diversiteit. Toch wordt naarmate het verhaal vordert duidelijk dat de kloof tussen Holden en de rest van de mensheid, en vooral de volwassenen, alleen maar breder wordt. Door zijn gedachten raak je als lezer gefamiliariseerd met een melancholisch en onzeker beeld van Holden over zichzelf, met af en toe een beetje ironie. Holden lijkt ongeïnteresseerd in alles wat iedereen anders doet dan hijzelf, maar eigenlijk geeft hij er wel degelijk om. Hij straalt het niet uit, maar je voelt het ergens gewoon.

De melancholie sprak mij erg aan toen ik het las. Dat was misschien wel het herkenbare uit dit boek, dat ene wat mij telkens elke zin deed accepteren met volledig begrip, net zoals het reflecteren van onzekerheid. Ik ontdekte – tijdens het schrijven van dit artikel – op een website dat de onzekerheid (versta *angst*) van Holden zich terug laat vinden in een bepaalde muziekstijl. Mensen die mij kennen, raad eens welke stijl! En inderdaad, *The Catcher* was toentertijd simpelweg

het juiste boek met de juiste sfeer op precies het goede moment, in een periode waar ik als pubertje stil zat in een hoek, “The animals I’ve trapped have all become my pets” zingend... Een van de vele thema’s die mij aanspraken, was het conflict tussen Holden en de *adult world*. Logisch, want ik zat midden in de puberteit, maar het was een manier voor mij om na te gaan dat iedereen zich wel eens onzeker voelt tegenover volwassenen, en zo een soort geruststelling.

Nog steeds lees ik *The Catcher in the Rye* met veel genoegen. Niet zozeer om mij weer even terug te laten vallen in het jeugdsentiment van toen ik het voor het eerst las, maar juist omdat het nog steeds ergens actueel voelt. Een boek dat bij mij nog steeds iets van herkenning uitstraalt. Waarvan de toon nog steeds ergens heerst en gewoon bij mij past.

[JL]

“Don’t ever tell anybody anything. If you do, you start missing everybody”

Spreekwoorden en gezegden

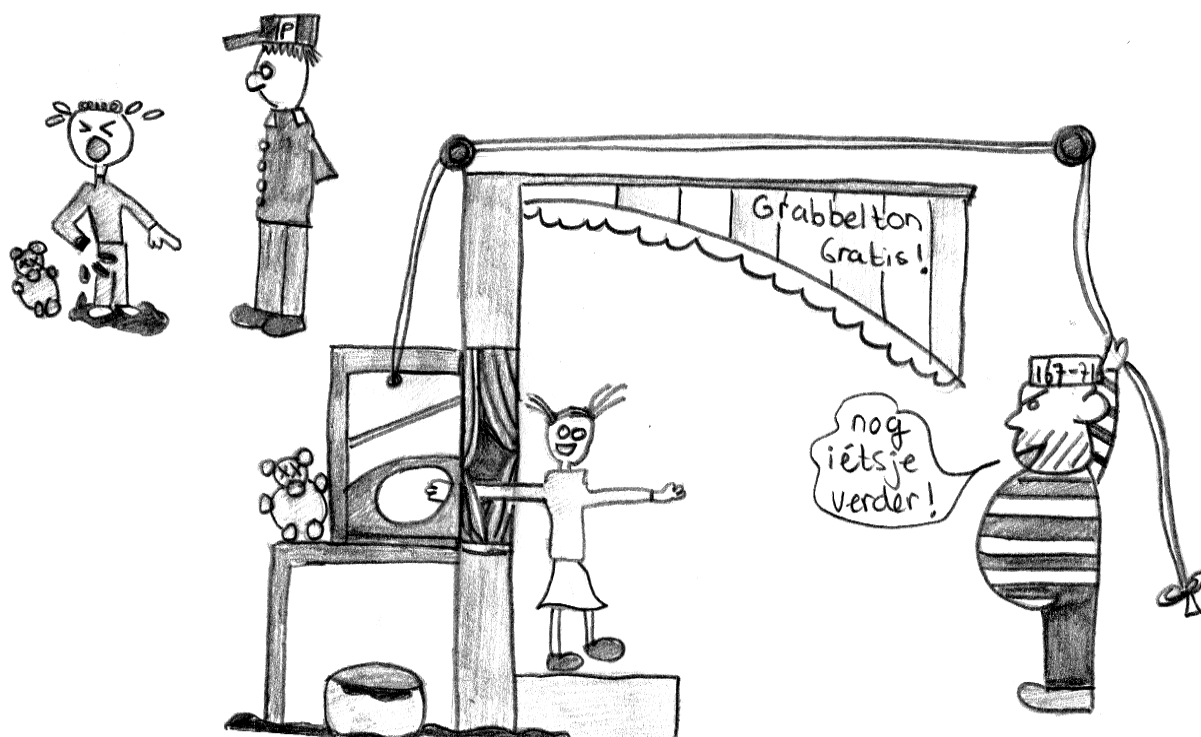
Kinderen

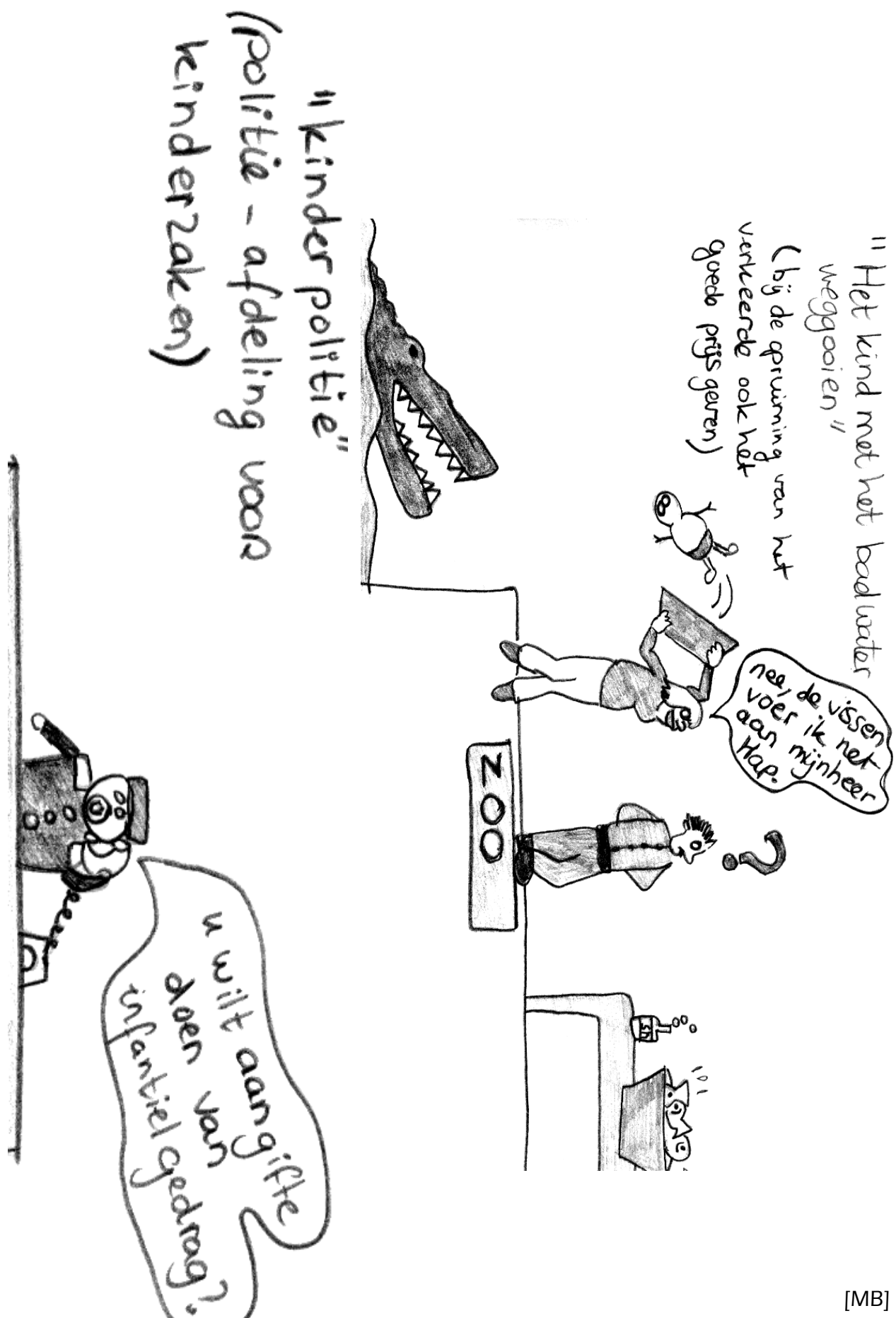
"Babysitter"

(wie tegen vergoeding
huiswacht waarneemt VOOR
uitgaande ouders)

"Kinderlyk" (van een kind, eigen aan een kind,
raïef, onbedorven)

[MB]

Het NOS-journaal of het Jeugdjournaal? De kans dat de gemiddelde volwassene het 'grotemensennieuws' preferereert is niet zo bijzonder groot. Het op kinderen gerichte nieuwsprogramma is behoorlijk populair bij ouders en dientengevolge moet de webmaster van de kindernieuwssite tegenwoordig de senioren van haar internetforum weren door middel van een vragenlijst. Deze is, als het goed is, alleen door kinderen in te vullen. Toch glippen er regelmatig vijftigplussers de site binnen door vragen over Teletubbies, flippo's en Fox Kids correct te beantwoorden. Kindertelevisie is populair en allang niet meer alleen voor kinderen.

Zo wordt ook de tekenfilmserie *Spongebob Grungepants* door meer mensen boven dan onder de zestien bekeken. De ongekende populariteit van het gele, altijd opgewekte sponsventje is de laatste twee jaar onverminderd hoog gebleven en onder de vele wetenschappers die de hedendaagse populaire cultuur onderzoeken, woedt een heftig debat over de kwestie waar *Spongebob* nu zijn grote volwassen publiek aan te danken heeft.

De theorie die momenteel de meeste aanhangers heeft is die van Professor I.N. Fantiel, hoogleraar in de tekenfilm- en

speelgoedwetenschappen aan de RUG. Nadat hij gepromoveerd was op de toepassing van cartesiaanse theorieën op *Oproep der Kabouters* verwierf Fantiel in universitaire kringen wijdverbreide erkenning door zijn genderonderzoek over de constructie van mannelijkheid en vrouwelijkheid in sperziebonen. Zijn meest recente publicatie betrof een multidisciplinair onderzoek naar de tekenfilmserie *Spongebob Grungepants*.

Volgens Fantiel is *Spongebob* zo populair bij volwassenen door de zogenaamde nostalgiefactor. Massa's volwassen kijkers koesteren warme gevoelens voor de vroege jaren negentig en de makers van *Spongebob* spelen handig in op deze collectieve emotie door de tekenfilmserie zich in dit tijdperk af te laten spelen. Zo is de hoofdpersoon *Spongebob Grungepants* een onder water levende, vrolijke, houthakkersblousedragende muzieklief-

hebber die alle noten als een spons in zich opneemt in de hoogtijdagen van de grunge. De kijkers herkennen zich in de *Generatie X* – gevoelens waar de personages uit *Spongebob* mee worstelen. Op de atypische *Spongebob* na (hij is zelf immers altijd vrolijk) zijn de figuren om hem heen apathisch, gedesillusioneerd, vervreemd, bereiken ze niets ondanks hun over-educatie en hebben zij moeite om zich aan wat of wie dan ook te binden.

Voor al Spongebobs buurman Kurtworth Tentacles vormt met zijn beroemde grungeband een spreekbuis voor deze generatie. Met de single *Smells like Sea Spirit* had hij een grote hit, en dat was slechts het begin van de hype. Naarmate de serie vordert gaat het steeds slechter met octopus Kurtworth; ondanks zijn acht armen kan hij zijn immense succes niet aannemen en hij wordt vervolgens manisch depressief en raakt verslaafd aan haring.¹

Wat de volwassen kijker volgens Professor Fantiel ook aanspreekt, zijn de vele referenties naar de hedendaagse cultuur. In het verloop van de serie voltrekt zich namelijk een evolutie die die van onze (muziek)geschiedenis weerspiegelt. Zo kopen de personages hun kleding bij de Zee-man, de Zee&D, Zee&A en de Haai&M (visnetkousen) en halen zij hun bier bij de Zeedah, gelatinepudding bij de Kwaldi, roggebread bij de Albert Tonijn en ze tanken bij Shell. Patrick en Kurtworth kijken televisieprogramma's als *Vrouwetje Zeelepel* en *Bassie en Aaldriaan* en lezen in de nieuwe *Harry Potvis*.

In de door Fantiel als voorbeeld aangehaalde aflevering "Rog in Park" krijgt Spongebob een visioen dat hij, Kurtworth en Spongebobs beste vriend, de beroemde zeester Patrick, een muziekfes-

Vraag het aan...
BABOUSSIA

Heb jij ook problemen met de liefde? Met je studie, gezondheid of de Europese grondwet? Baboussia weet raad! Stuur je vraag naar de hoofdredactie. Je problemen en diepste geheimen worden discreet behandeld door Baboussia.

[SS]

tival in het Nijmeegse Goffertmeer moeten bezoeken. Daar zullen een keur aan Lo- en Haai Fi zwembandjes optreden.

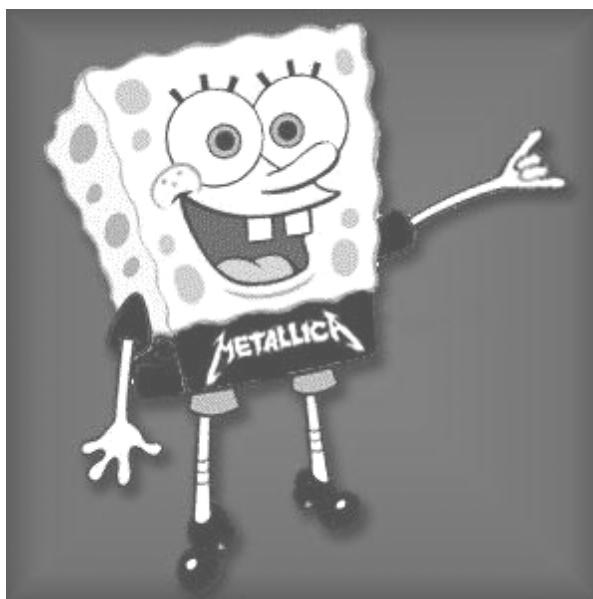
Spongebob en kompanen staan al te watertrappelen om zich naar het festivalterrein te begeven, maar toch bezoeken ze eerst een *dive-in* bioscoop. Daar ruziën Spongebob en Kurtworth flink of ze naar *The Godfather* of naar *Ocean's Eleven* zullen kijken. Na veel gebekvecht settelen ze voor compromis *Jaws*. Daarna lopen ze naar de Albert Tonijn voor een uitgebreid zeebanket, maar daar krijgen zij het aan de stok met financieel manager Gerrit Zalm. Gelukkig bewijst Patrick dat de pen machtiger is dan de zwaardvis en zo overkomt hij dit probleem door een schriftelijke klacht in te dienen. Na alle verwikkelingen komt het gezelschap aan bij het Goffertmeer en bekijken de indrukwekkende

¹ Het gerucht gaat rond dat Kurtworth in de laatste aflevering ofwel vermoord zal worden door Sandy het onderwatereekhoorntje, ofwel dat hij zichzelf van het leven zal beroven. Veel fans neigen naar deze tweede mogelijkheid naar aanleiding van Kurtworths duistere, ominieuze *catchphrase* "It is better to burn out than to swim away".

line-up:

AC/Deepsea – Algen
in Chains – Allstarfish
– Anemoonspell –
BlackSea Boys – Blue
Oyster Cult – Cod-
play – The Coral –
Duck Eat Duck – Eels
– The Electric Orka-
stra – Iron Maden –
Jon Bon Ansjovis –
Kreeftwerk – Limp
Vizstick – MC Ham-
merhaai – New Squids on the Dock –
Nightvish – Nile – Nine Inch Snails – Oc-
tubus – Overkrill – The Planktones – Pla-
zeebo – The Polypphonic Spree – Rage
Against the Sardine – Rammsteur – Seal –
Sid Visjes – SixSeaHorsepower – Solework
– Splashing Urchins – Sprothminister –
Stingray & the Police – Tofu Fighters –
Tori Amossel – Wet Wet Wet

Daarnaast is er zelfs een podium voor kin-
deren (met o.a. *Kibbeling voor Kibbeling*),
een Nederlandstalig podium met Treintje
Oosterhuis, Sharko Borsato, Guus Meeuw,
René Frog en andere exponenten van de
palingsound, en verder nog een tent
waar louter swimfonieën van Shostakovis,
W.A. Mozalm en Ludwig von Boothaven
gespeeld worden. Ook kan er aan andere
behoeften voldaan worden (o.a. een
meisje aan de haak slaan) bij het zoge-
naamde *red light district* wat gerund
wordt door Hootie and the Blowfish, en
andere behoeften kunnen de festivalbe-
zoekers kwijt bij de Dixi WC-anemoon.
Spongebob cum suis vermaken zich kos-

telijk en na een dag
vol muziek met goe-
de *hooks* gaan
Spongebob, Patrick
en Kurtworth weer
terug naar hun huis-
jes.

Aan het televisiepro-
gramma worden ook
bijdragen geleverd
door bekende muzi-
kanten; zo zijn er in

de afgelopen jaren al de nummers "The
Dolphin's Cry", "Run to the Water",
"Bream on", "We Will Rog You", "Smack
My Fish Up" en diverse nummers van de
albums *Krill 'm allen* en *Yellow Submarine*
voorbij gekomen. Een Nederlandse
bijdrage wordt geleverd door Within
Tempations nieuwe album met het
nummer "Aquarium". *Spongebob* wordt
dus niet slechts door het grote publiek
gewaardeerd, zoals Fantiel claimt, maar
het programma wordt ook door échte
muzikanten geSponsord.

Zoals deze voorbeeldaflevering aantoont,
berust *Spongebobs* populariteit vooral op
herkenning van hedendaagse populaire
fenomenen. De meeste verwijzingen zul-
len direct over de kinderhoofden heen-
gaan, maar voor volwassenen is er genoeg
te genieten aan referenties aan muziek,
film en televisie. En als ze nu maar vaker
naar *Spongebob Grungepants* kijken, la-
ten ze het Jeugdjournaalforum misschien
met rust.

[JL&MB]

Column

À la recherche du temps perdu

Skippy is dood. Zijn levenloze pluivacht hangt troosteloos en eenzaam aan een muur, sigarettenrook opzuigend en moedig vechtend tegen de vergetelheid. Mensen staan naast zijn gehangen vel, babbelend over niets, lachend. Ze beseffen niet dat het personage uit hun kinderdromen schreeuwt om een herinnering. Ze zijn de tijd vergeten waarin ze voor de televisie gekluisterd zaten, zo nieuwsgierig naar de nieuwe avonturen van hun Australische vriend, die hun levensdrift aanwakkerde met zijn aanstekelijke gehuppel.

Herinneringen aan oude gebeurtenissen zijn vaak niet meer dan een gevoel, een weemoedigheid naar oude vreugde of pijn. Je zou die tijd over willen doen, anders willen handelen, om maar een beter gevoel over jezelf te krijgen, of om nooit meer volwassen te worden. Wie wil er nou niet blijven hangen in een periode zonder problemen, met enkel eindeloze vreugde en een zacht drukkend gevoel van pure gelukzaligheid? Soms is de Sehnsucht naar gelukkige herinneringen zo sterk, dat je alleen nog daaraan wilt denken. Je sluit je ogen voor wat er om je

heen gaande is, je sluit jezelf op in een gemis naar iets dat nooit in dezelfde vorm terug zal keren.

Deze periodes van masochistisch isolement zijn moeilijk te doorbreken, behalve als je ze kunt delen met een ander. Door te praten over wat je bezighoudt en de visie van een ander daarop te horen, trek je jezelf op een zachtmoedige manier terug naar de werkelijkheid. Praten is niet eens noodzakelijk. Wat is er mooier dan je eigen gemis naar liefde terug te zien in de mosgroene ogen van een volkomen vreemde? Een nieuwe visie ontluikt in je gedachten. Denkt hij/zij zoals ik? Zou ik dat oude gevoel met hem/haar opnieuw kunnen ontdekken?

Hoop op nieuw geluk komt voort uit mooie herinneringen en dromen. Ze maken je sterk, onaantastbaar. Ze vullen je met ongeduldige vlinders, die je aanzetten om overmoedige stappen te zetten.

En nu maar wachten tot hij/zij terug SMS't.

[SF]

oproep

Wie o wie bezorgt Joost een degelijk pakket dat lijkt op Adobe InDesign?

Eigenlijk voldoet alle software waarmee het opmaken van de Akta Nokturna minder irritant wordt dan met MS Word. Ik heb een eenvoudige PC met Win98SE. Ik vrees dat WinXP te zwaar is voor dit ding. Suggesties?

akta_nokturna@karpenoktem.com

Introductie 3

PLUK de NACHTweekend

Ja, je leest het goed, ook Karpe Noktem heeft zijn eigen introweekend georganiseerd dit jaar. En wat voor één!

Op de toepasselijke camping *Zwarte Water* met pakweg honderd eerstejaars, een relaxte sfeer en erg leuke workshops zoals Capoeira, Aikido en wijnproeven. Verder was er ook een workshop Tarot en Spiritualiteit, die af en toe heel heftig bleek. De Raad de Plaat en de vrijblijvende sfeer maakten het weekend "typisch Karpe Noktem", en natuurlijk de bekende DJ's Stonehead en Jesper.

Vooraf erg geslaagd was de bonte avond, waar de meeste groepen echt prachtige stukjes opvoerden, van De Lama's tot het scheppingsverhaal. Vooraf De Lama's presentator à la Ruby Rhod uit "The Fifth Element" (Scheikunde / MLW) was hilarisch! De jury had het er moeilijk mee. Mijn persoonlijke hoogtepunt is echter dat ik Ward na drie uur met dertien tegen één toch nog omgooide! Ha!

Het mysterieuze verhalenspel (ook de

posten hadden geen idee wat er aan de hand was: "Heb je ook een moeder?" "Ehm...") – was erg leuk om te doen. Andrew had een mooi verhaal bedacht en gaf iedere post een *clue* mee: De eerstejaars moesten het mysterie ontrafelen... In ieder geval was dit als post erg leuk, en naar wat ik begreep ook als puzzelaar. Minpunt: het tekort aan Chinees eten op zaterdag. Gelukkig was www.frietopia.nl ter plaatse om onze nachtelijke honger te stillen met zelfgebakken friet – die verrassend lekker was. De begeleiding had ook net te weinig slaappleatsen: Iedere nacht sloegen wel enkele mensen de nachtrust – al dan niet gedwongen – over.

Al met al was het een erg leuk weekend. Ik zou er een hele Akta over vol kunnen schrijven; er waren zelfs eerstejaars naar ons weekend afgereisd die, hadden ze naar een ander weekend gemoeten, überhaupt niet waren gegaan. En al is het erg afgezaagd om te zeggen: Intro-weekend 2006: Count me in! [AF]

Introductie 33

PLUK de NACHTfeest

De schommels zijn weg! Nu is er niks meer aan: 'n Dollars zonder schommels is als Karpe Noktem zonder Giedo.

Mijn uitroepen van verontwaardiging keten af tegen het schouderophalen van de barman: "Niks aan te doen, na de verbouwing was er geen plek meer voor". En

niks té doen, want het is leeg om acht uur in Dollars, op wat fanatieke *Raad de Plaat*-aanhangers en -organisatoren na. Er wordt geopperd om te flyeren buiten – alsof ik nog niet genoeg geflyerd heb deze week. Maar ontzettend-fanatiek-lid als ik ben, help ik mee om mentorgroepjes te overvallen. Het flyeren valt in het water

wanneer ons de golven Verdi vanaf de operatent op de Waag tegemoet waaien. Ik breed georiënteerd, ook in muziek. Het lukt me na een half uurtje luisteren om me los te rukken van het gezang en terug te keren naar Dollars.

Het begint vol te lopen en wanneer de Arnhemse band Jag begint, komt er zelfs beweging in de groep. Wel valt me op dat de massa uit twee groepen lijkt te bestaan: 'nietsvermoedendeonschuldigeintromensjes' en dansende KN-ers. Wij zijn helemaal in ons element en dansen over de planken van Dollars, zij staren ons met een wazige, nietszeggende blik aan. Vinden ze de muziek niet mooi, zijn wij eng, is álles nog eng, of hebben ze al drie dagen intro mét bier achter de rug? Misschien hadden we ze mee de dansvloer op moeten trekken, maar dan zouden ze waarschijnlijk met de zelfde wazige, nietszeggende blik midden op de dansvloer blijven staan.

Ik zie dit alles gebeuren en probeer te zien wat deze 'nietsvermoedendeonschuldigeintromensjes' zien. Ongeveer vijftien jongeren, voornamelijk zwart gekleed, botst met elkaars ruggen en schouders tegen elkaar op, of draait in paren rond op de dansvloer. Mag dit dansen genoemd worden? Het lijkt er vriendschappelijk aan toe te gaan, maar tijdens het springen (zo hoog en verticaal mogelijk) worden tenen en andere lichaamsdelen niet altijd ontweken. Toch komt er geen ruzie van. Blijkbaar is men het gewend om tegen elkaar op te springen, eventueel op andermans voeten te belanden en hierbij elkaars bier over zich heen te krijgen.

Ik vraag me af of deze onschuldige eerstejaars dit tafereel werkelijk in zich opnemen. Hoe dan ook zal dit feestje een indruk hebben achtergelaten – niemand vertrekt huilend naar buiten. Maar dat kan ook komen doordat je je in een mentorgroepje niet als individu mag opstellen en dus bij de groep blijft om de tranen voor op het toilet te bewaren: Is dit mijn toekomst, zijn alle studenten zo? Doe ik straks ook zo gek om erbij te horen? Misschien blijf ik toch maar bij m'n ouders... Gelukkig kunnen KN-ers zeggen dat we geen verplichtingen of groepsdruk hanteren.

De *Raad de Plaatquiz* na de band is dan ook geen verplichting. Gelukkig reageren de meesten met een luid "Ja, cool, daar doe ik aan mee!" wanneer het idee bekend wordt gemaakt. Er worden heel wat groepjes gevormd die de rest van het uur op alle mogelijke manieren bij elkaar spieken en foute antwoorden doorgeven. Zelf vind ik het een minder fijne quiz: Als je zo weinig van muziek afweet als ik, sta je mooi voor aap en kun je alleen nog een kans maken wanneer je de juiste personen weet te winnen voor je groepje. Helaas kon mijn groepje niet op tegen de winnaars van die avond: de redacteurs van het *Algemeen Nijmeegs Studentenblad*.

Maar het is toch ook van de gekken dat die *ANS*-redacteurs de hele dag niks hoeven te doen en in plaats van artikelen schrijven, muziekquizen op het Internet maken! Gelukkig kan ik tegen mijn verlies!

[AO]

Leden doorgelicht

Met deze keer: Jeroen van der Grift

Gij zult niet... niet doen wat God verboden heeft. Hope-loos ouderwets...

Ben je bang voor je vader en moeder? Nee... Ik heb heel lieve ouders en ben (bijna) nooit geslagen. Ik moet nog regelmatig van m'n vader horen dat hij spijt heeft

van die keer dat ik de klink van de voordeur had afgetrokken toen deze dicht was gevrozen in de winter, en hij mij daarom (voor de eerste keer) een pak rammel had gegeven.

Hoe oud is je innerlijke kind? Ik kan genieten van het kijken naar Transformers. Dus ik schat mezelf dan een jaar of 8 tot 10. Which reminds me... ik moet nog steeds de laatste boxset ervan kopen :-D

Wat doe jij op je pannekoek? Appelstroop... iets anders op de pannekoek is heiligschennis!

Nog liever een broodje poep dan... *Annie* en/of *The Sound Of Music* met m'n zusje voor de 9871029375e keer kijken. Trauma!

Op mijn verjaardag eten we... frietjes met knakworstjes.

Leukste Sinterklaascadeau ooit: Walkie talkies... hoop plezier mee gehad tijdens

het A-Team/soldaatje spelen in het park bij ons in de buurt.

Met nostalgie denk ik terug aan: dat ik voor mijn tiende verjaardag een MSX computer van mijn ouders cadeau kreeg. Beste cadeau ever!

In mijn jeugd was ik altijd bang dat er een ... onder mijn bed lag. Grote spin... ik haat insecten!

Mijn pop/knuffel heette... Beer. Hij was bruin in de vorm van een beer.

Dit kinderboek snapte ik niet: Ik snapte de lol van lezen vroeger niet... alleen *Wipneus* en *Pim* vond ik wel leuk.

Wie is jouw sprookjesprins(es)?

Hmmm... ik vond Candy (van de tekenfilm) vroeger altijd wel een lekker ding :-P

Hoeveel geitjes kon de wolf opeten?

Errr... trick question... zat die niet achter de oude vrouwtjes aan?

Favoriete Disneyfilm: *Taran en de Toverketel*.

Ben jij een kijkbuiskind? Ja, vroeger zat ik ieder weekend om zeven uur 's ochtends voor de buis te kijken naar de *Fun Factory* (op Sky Channel). Samen met m'n

zusje plunderden we altijd de voorraadkast, want paps en mams lagen toch nog te slapen.

Leukste spelletje: Risk!

Favoriet *Kinderen voor Kinderen*liedje: dat moet toch wel "Op een onbewoond eiland" zijn.

Hoe goed ben jij in handenarbeid? Niet alleen wijsheid komt met de tijd. Jaren oefening werpt ook z'n vruchten af.

Hoe lang kun jij je adem inhouden? 1 minuut en 21 seconden.

Kun je tegen je verlies? Ligt er aan wat de tegenprestaties zijn...

Wie vind jij een grote baby? Boo (van Dragon Ball Z).

Als klein kind was ik verslaafd aan... Lego, Playmobil, He-Man, G.I. Joe, Transformers, Mask, A-Team, Knightrider, etc...

Grote mensen zijn stom omdat: als je een leuk klappertjespistool hebt en je daar de hele dag lekker mee aan het spelen bent, ze dan geïrriteerd raken en je pistool zo doormidden breken dat ie het niet meer doet :'(

[LJ&MB]

Herslag day in the Park

uit het leven van een student

"Wie gaat er iets schrijven in de Akta over deze dag?" "Jaaa?" riep ik iets te enthousiast over het idee dat iemand dat zou gaan doen. Dit werd helaas door onze onverschrokken, naar leedvermaak smachtende hoofdredactrice waarvan ik de naam liever niet noem, anders opgevat. "Oké, Alet meldt zich vrijwillig aan", galmde ze over het rustige grasveldje in park Brakkenstein.

Om in park Brakkenstein te komen was ik die middag, zoals in de beschrijving stond, net zo lang langs het park gefietst tot ik een ingang vond. Dat was nog een behoorlijk eind, daar ik de eerste twee afslagen over het hoofd had gezien. Het leuke van afspreken in het park is dat je

dan eerst het hele park af moet zoeken voor je de aanwezige tofu-kauwende neohippies hebt gevonden. "Well", dacht ik bij mezelf (soms denk ik in het Engels), ik rijd net zo lang rondjes door het park tot iemand roept: "Alet, we zitten hier!". Ervan uitgaande dat ze me dus geen drie rondjes laten rijden, in de zin van *drie maal is scheepsrecht*.

Natuurlijk zijn onze linkse rakkers zo slecht niet en hoor ik vrij snel naast me roepen: "Hey Alet, we zitten hier, zag je ons niet zwaaien?". Toen viel in door de mand, want natuurlijk zag ik ze niet. Ik zie nooit, danwel bijna nooit iemand van ver. Dat ik regelmatig dwars door je heen lijkt te kijken, geen gedag zeg en niet terug

zwaai komt echt niet doordat je schoenen mij niet aanstaan. In werkelijkheid zie ik

slechts veertig procent mét lenzen. Dat is ruim genoeg om dat zo'n vier maanden voor jullie verborgen te kunnen houden.

Gelukkig mis ik niet al te veel details en kan ik jullie vol geuren en kleuren vertellen dat een hond die middag ons balletje kapot gebeten heeft. Waarna ik voorstelde als wraak de ballen van het baasje kapot te bijten. Helaas was er hiervoor weinig support van de anderen. Maar ja, wat wil je; Daan was tot terminale proporties vermoeid en deed net alsof hij sliep, Johan zat in een boom en Cilia en Giedo waren eng aan het gooien en stunten met stokken, ballen en meer van dat soort dingen. Ik bleef liever uit hun buurt en keek naar Francisca, die ook probeerde te stunten met stokken. Als

excuus voor haar slechte tot dramatische voorstelling gaf ze dat dat kwam doordat wij keken. Het bewijs dat ze het wél kan als wij niet kijken is tot op de dag van vandaag nog steeds niet geleverd.

Uit verveling ging ik Marlies maar op de grond gooien. Ze zat me al de hele dag uit te dagen en nu was de tijd

Johan (tegen Marlies):

“Je stopt geen genitaliën in de Akta, anders schrijf ik niet meer!”

rijp. Ik ben namelijk heel sterk en zwiepte haar met gemak door de lucht als wa-

re ik Juffrouw Bulstronk. Mijn ware ik kwam boven en in volle vaart landde ze in het gras (niet op de stenen, we blijven vriendelijk). Gras, waar volgens menigeen al meerdere honden hun behoefte hadden gedaan. Mijn agressie van die dag was met het rondzwiepen van Marlies verdwenen. Ik bukte om een op mij afvliegende, onverschrokken, naar leedvermaak smachtende hoofdredactrice te ontwijken en voegde me bij het naar gitaargevingel luisterende groepje Akta-ontvangers. Nagenietend van de patat die wij als sprinkhanen hadden verorberd zongen we Fransisca vaarwel. Ze wilde er eigenlijk stiekem vandoor gaan naar de andere kant van de wereld zonder ons gedag te zeggen. Dat hadden wij op tijd

door en zo gemakkelijk kwam ze niet van ons af. Toen ik na deze zwaar relaxte dag op mijn fiets stapte om met de trein naar de andere kant van het land te reizen, moest ik het doen met een karig “tot volgende week”, niet eens een liedje zoals bij Francis. Misschien moest ik ook maar eens naar de andere kant van de wereld vertrekken.

[AO]

Karpe Museum

smakelijk en vermakelijk

NA-zomer liefde

Een dag van groene blaadjes, blauwe lucht,
wind op het Friese water. De nazomer die in
mijn hoofd tolt en alles ronddraait, meeneemt
en verplaatst wat daar ronddwaalt. Doe mij
nog maar een whisky voor de laatste stralen
zijn geschenen. Nog snel even opladen, voor
de zomer is verdwenen.

[AO]

Het Beste uit de Jeugdinrichting

-Inrichtingsdichtkunst-

"Nee, Pietje, niet zo dicht bij de waterrand!"
riep moeder vanaf de overkant
Maar reeds werd de kleuter die naar de oever
was gebeend
verorberd door een vleesetende eend

[GM&MB]

Papa zegt dat ik te groot ben voor mijn beer
Daarom schiet ik hem neer
Ik kan nog niet lezen
maar 'k heb wél een geweer

Moeder is boos
en leert me een les
"Jij ontaard rotkind
waarom pak je geen mes?"

Wat een enorme zooi!
Kom je soms aandacht tekort?
Volgende keer gebruik jij
een klierschort!"

Zo kan ze uren aaneen kijken
maar ik zit er echt niet mee
Nog even en ze voelt haar adem stikken
door het gif in haar rosé

[MB]

Mijn kindertijd, die goede oude tijd
mijn tante die mijn neefjes opensnijdt
hun vlees was zacht en heerlijk romig
hun ogen waren leeg en een beetje dromerig

organen bereid zoals ik het had gewild
sappig en kruidig, lekker gegrild
Mijn tante was echter vies en taai
Maar ja, alleen maar neefjes werd ook zo saai

[GM]

nog altijd staat het me bij
die fijne tijd van hem en mij

ik werd precies op die dag tien
toen hij zei: moet je dit eens zien
het begon met een camera - of twee
en later kwamen er meer mensen mee

die verjaardagstaart boeide me niets meer
nee, want ik liep als een scherpgepunten speer
naar de slaapkamer, achter de camera aan
en vervolgens ging aldaar de camera aan

maar de kleertjes gingen heel snel uit
toen plaatste hij fluks zijn fikse fluit
...auw! auw, nog eventjes geduld
nooit voelde ik me zó opgevuld

die fijne tijd van papa en mij
nog altijd staat het me bij.

[JH]

Schoolzwemmen was leuk
je kon zien dat ik genoot
en als ik me verveelde
verdrong ik gewoon
een klasgenoot

[GM]

Grote mensen zijn stom
Daarom maak ik een bom

[MB]

Soap

Het geheim van de kreuple neusaap – aflevering 3 [JL]

Iedere Akta Nokturna schrijft een ander lid een deel van Soap, volgens de volgende regels: Je leest in de editie die voor je neus ligt of jij de volgende bent; Je deel omvat tussen de 500 en 700 woorden, sluit aan op voorgangers en eindigt met een cliffhanger; Je maakt inhoudelijk gebruik van de drie woorden of de clue die je voorganger je meeg geeft; Je noemt je opvolger en geeft drie woorden of een clue mee; Als je weinig woorden hebt, mag je er een tekening bij doen, als die op je deel betrekking heeft.

...die hij met drie procent korting kocht van de groenteboer.

niet zou opmerken. Iets was vreselijk niet pluis in de sloot....

Intussen lag Herman te creperen in de sloot, met een kikker in zijn mond. Ook al kon hij zich niet bewegen, Herman troostte zichzelf met de gedachte dat het

Anne (Thomas ontvluchtend):
"Alex! Hij probeerde mijn genitaliën te betasten!"

beter is een kikker in je mond te hebben dan een stekker in je neus.

Frederick daarentegen had het eigenlijk wel naar zijn zin. Met een liedje van Barco Morsato in zijn hoofd had hij besloten om naar de kelder te gaan, waar zijn we-

duwe Jantien nog steeds rondhing. Het was hoog tijd dat hij zijn diepzinnige emoties toonde aan zijn poeslieve weduwe.

Paula begon zich op dat hoofdstuk van haar leven te realiseren hoe zinvol haar leven was als ze helemaal niks deed. Buiten begon het te waaien en er luidde een symfonie van regendruppels die op het keukenraam knetterden. Er ging niets boven het rustige gevoel om warm thuis te zitten terwijl het buiten stormde.

Het gekrijs kwam dichterbij. Het klonk als een gecasteerde jakhals die zin had in een loempia. De sloot waarin Herman lag vulde zich met paniekzweet uit diens poriën. "Ik moet mijn oksels scheren." dacht Herman, want het begon op zich wel aardig te meuren...

Opeens werd Hermans gedachtegang onderbroken door een hels, schetterend gekrijs. "Welk onbijbels gedrocht maakt nou een dergelijk geluid?" vroeg hij zich af, terwijl hij de rillingen voelde in zijn tenen... Hij probeerde zich zo klein mogelijk te maken, in de hoop dat het "beest" hem

Paula zweefde van geluk toen Rudiger aankwam met zijn boekje visjes. Natuurlijk had hij wel even snel alle tandjes met een breekijzer eruit getrokken. Zonder verdoving. "Je weet maar nooit met die evil clownvisjes", dacht hij. Het gezicht

van Paula kreeg alle kleuren van de regenboog toen zij zich aan het bedenken was hoe zij hem kon bedanken. Ze besloot maar om hem uit eten te vragen. Maar tot haar grote spijt weigerde Rudiger. Na enig herstel van haar opgedroogde orka-adem, ging hij naar de keuken om een tosti te maken met mozzarella op basis van bizonmelk.

Frederick was intussen in de kelder heftig met Jantien aan het debatteren over hun relatie. Hij besloot dat simpele daden soms meer betekenen dan woorden. Bij deze, pakte hij zijn weduwe stevig vast en in haar ogen kijkend stopte hij liefdevol zijn tong in haar oor. "Hey", merkte hij op, "smaakt mij dit even naar warme saté saus!" terwijl de schimmel zich bevestigde aan zijn tong.

Opeens voelde Herman zich raar aangekeken, alsof er iets naar hem aan het loeren was, zoals een beer een zalm stalkt. Nu wist hij het zeker, hij zou snel worden verscheurd... Hij spuugde de kikker in zijn hand en gooide het naar de plek waar het gekrijs vandaan kwam. Onderwijl at Rudiger zijn tosti op.

Toen hij het beest zag versteende Herman van angst. Hij kon zijn ogen niet ge-

loven, maar het was waar... Hij stond op het punt opgepeuzeld te worden door een Cubaanse bebaarde boskat. Al grinnikend kwam het beest dichterbij en nam duidelijk de tijd, alsof hij wist dat zijn prooi hem niet kon ontkomen. Hij liet een scheet van genot, en nam zijn aanloop. "Dit is het einde" dacht Herman en sloot zijn ogen. Diep in zijn lever hoopte hij dat alles snel voorbij zou zijn.

Maar toen gebeurde er iets raars. Vanuit het niets sprong er een gedaante de sloot in, en met een ferme hand stak het een paars servetje in de neus van de bebaarde boskat... Het beest schreeuwde het uit, en sloeg op de vlucht.

Jantien besloot om maar naar de kroeg kroeg te gaan om haar blijheid weg te drinken. Stiekem hoopte ze dat daar wel eens een slimme kabouter zou zitten die haar in zijn armen zou dragen op weg naar een nieuw bestaan. Want eigenlijk vond ze die Frederick maar niks.

Herman opende zijn ogen. Een bleek riviermeisje keek hem aan, en vroeg of hij ongedeerd was. Herman dacht bij zichzelf...

Deel vier van "Het Geheim van de Kreupele Neusaap" zal verzorgd worden door **Giedo Jansen**. Hij krijgt de clue "De wraak van de boskabouter" mee.

Artes III

Disney's Jesus

Tijdens het rondstruinen op markten kom je zo nu en dan eens iets bijzonders tegen. Zo kwam ik laatst een bak met Disney-bootlegs tegen, films die nooit officieel door Disney zijn uitgegeven en dus erg zeldzaam zijn. In die bak lagen klassiekers als *Disney's Spartacus*, *Disney's War of the Worlds*, *Disney's Bugs Bunny* en *The Lion King 4 t/m 12*, maar ik koos voor een andere titel. Een ware Disneyklassieker die nooit is uitgebracht.

Disney's Jesus

Tagline: The Real Story of Our Saviour

Duur: 104 min.

Jezus, wie kent hem niet? Met een naam die misschien nog bekender is dan de achternaam van Walt is het alleen maar logisch dat ook zijn verhaal ooit eens verfilmd zou worden in een denderende animatiefilm. *Disney's Jesus* begint met hoe Jezus ontstaat uit de rib van God en hoe God hem in een rieten mandje te water laat. Dat mandje, inclusief intacte inhoud, wordt gevonden door Jozef Christus, een timmerman, en zijn vrouw Maria Christus, een cosmeticaverkoopster die gespecialiseerd is in zalfjes. Het arme gezin leeft in een stal en Jezus groeit in armoede op, met als enige vriend Mike, het onhandige pratende e-

zeltje. Als Jezus opgroeit wordt het duidelijk dat het een bijzonder kind met toverkrachten is. Zo weet hij opeens water in ranja te veranderen wanneer hij daar zin in heeft en het lukt hem om een pestkop kreupel te maken, alleen maar door het te willen. De omgeving accepteert dat getover niet en de inmiddels puberende Jezus voelt zich genooddaakt samen met Mike te vertrekken om elders een nieuw leven te beginnen.

Door een ingeving van God weet Jezus wat zijn doel in het leven is: het woord van God verspreiden door middel van rockliedjes. Hij laat zijn blonde haar lang groeien, oefent zijn zangkunsten en op de avontuurlijke reis die volgt om de eerste Christelijke rockband in de geschiedenis te maken maakt hij nieuwe vrienden, zoals de kleine onhandige Judas die als kind gepest werd en zichzelf geweldig gitaar heeft leren spelen, Petrus, die voor elk slot wel aan een sleutel kan komen en daarnaast geweldig kan drummen en de knappe Maria Magdalena, een achter-

grondzangeres waar Jezus uiteindelijk verliefd op wordt. Op een gegeven moment heeft hij genoeg mensen om zich heen om een goed functionerende rockband te beginnen, met zelfs een paar mannetjes voor

het management en de promotie. Ze besluiten om de band *Good Religion* te noemen en binnen *no time* weten ze zich omhoog te werken tot het moment waar ze op het punt van doorbreken staan en een goede kans ma-

ken om een belangrijke bandcompetitie te winnen. Dan gebeurt echter het onvermijdelijke: Judas verraadt de band door bij een concurrent te gaan spelen. Zonder de kunsten van Judas bij *Good Religion* kiest het publiek unaniem voor de nieuwe band van Judas. God grijpt echter in en smeekt om nog een kans. Deze kans krijgen ze en met God nu op gitaar spelen ze de sterren van de hemel en maken ze het publiek dolenthousiast. Ze winnen de bandcompetitie en het land vereert Jezus en God voor hun kwaliteiten.

Het leuke aan deze film is dat het een echte *feelgood* film is met inspirerende boodschappen, zoals dat zelfs als je een slechte jeugd gehad hebt, je je nog omhoog kunt werken tot een rockster en dat als je het maar vaak genoeg probeert, je over water kunt lopen. De liedjes zijn allemaal van hoge kwaliteit en je krijgt ze maar niet uit je kop. Ik betrap me er vaak op dat als ik even wandel ineens onbewust het melodietje van *Jesus Christ Superrockstar* of *It's not easy to be a Judas*

mee neurie. De film zit vol met komische scènes, zoals Jezus die over het water probeert te lopen, wat na een paar hilarische mislukkingen uiteindelijk toch lukt, de grappige opmerkingen van Mike en de flauwe woordgrappen

over hem ("Pass me the mic, Judas" - om vervolgens Judas met Mike het ezeltje aan te zien komen). Ook de grappige verwijzingen naar moderne zaken zijn erg geslaagd, zoals de opmerking van Jezus over het vreemde gebruik van de barbaren in het noorden om in december bomen te versieren: "What's next, painting eggs and have a guy in a bunny suit hand them out?"

Al met al is Disney's Jezus een erg geslaagde animatie, die helaas nooit voor het grote publiek is uitgebracht vanwege een rechtszaak die door moslims, boeddhisten en Hindoes aangespannen is, met de beschuldiging dat er sprake is van discriminatie omdat hun religies in deze film ontbreken. Ook is er heftig gereageerd op een verborgen naaktfoto in de achtergrond die in een paar frames te zien is. Mocht je de film ergens tegenkomen, dan is het zeer aan te raden om hem te kopen en te zien, maar helaas moet je er wel goed voor zoeken om hem te vinden.

[GM]

Horoscoop

Oktober 2005 [SF]

Neem deze maand de Akta goed door, **Ram**. Er staat iets in wat je oren zal laten suizen van gelukzaligheid, waardoor je in alle haast van je steile trap zal stuiten en 1,5 been zal breken. Het is maar dat je het weet.

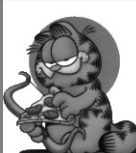
Balans, **Weegschaal**... Hoeveel bier of wijn kun je drinken om 's ochtends net niet met een kater wakker te worden en je tochniets van de vorige avond te herinneren? Holladiejee, je komt er achter in Oktober (als je nog enig tijdsbesef overhoudt).

Voor **Stieren** wordt het een bewogen maandje, omdat je a) in het holst van de nacht van 13 Oktober ontvoerd wordt door een alien; b) een nieuwe partner (m/v) vindt die ernstige nymfomane trekjes heeft; c) een nieuwe step koopt.

Doe eens gek, koop een geit., **Schorpioen**. Nooit meer problemen met afval en de bemesting van je bonsai. Van de losgezwepte haren brei je een vloerkleed dat de hele winter je voeten aange-naam warm en smelly zullen houden.

Met zijn tweeën is het altijd gezellig **Tweelingen**, tenzij je in je eentje bent. Schraap deze maand je meerdere persoonlijkheden bij elkaar en neem ze mee naar het NDRGRND-feest, om ze daar in onvoorspelbare volgorde los te laten.

Boogschutter, ga eens op een cruise! De boot vaart tegen een ijsberg en zinkt (tja, geschiedenissen herhalen zich), waarop jij met je opblaasboei naar Groenland dobbert. Sluit je aan bij een kudde ijsberen en leer hen het fenomeen 'tikkertje'.

Blijdschap alom, **Kreeft**! Wegens het verkrijgen van een brute schimmelsteen, vind je tijdens het zoeken naar je soda een schouderblad van een T-rex in je kledkastje. Verpats dit aan een natuurhistorisch museum et voilà! U bent miljonair.

De gevreesde alienplaag zal ook jouw (studenten)huis infiltreren, **Steenbok**, waarop jij naar de Coop vlucht en er onwaarschijnlijk toevallig de laatste pot alienoplosmiddel bemachtigt. Herhaal de behandeling na twee weken i.v.m. eventuele eitjes!

Katachtigen slapen vooral overdag, **Leeuw**. Door de hoeveelheid leerstof die jij tot je moet nemen en de vele lesuren die je moet volgen, verval ook jij in dit ritme. Des te beter: tijdens de spetterende KN-activiteiten ben jij de gangmaker!

Pijn is fijn en bloed moet **Waterman**, maar je kunt het ook overdrijven. Houd deze maand rekening met de overgebleven zenuwcellen en doe rustig aan met extreme sporten. Denk ook eens aan nieuwe ervaringen – zoals Alienslaying.

Maagd, het wordt tijd om wat meer initiatief te nemen. Overtuig je medemens van het goede en ga met z'n allen bij de feest-, bar- of PR-commissie. Schaam je niet, je ideeën vallen in goede aarde. Of op een alien (er komt weer een plaag aan).

Meer koffie! Red Bull! Energizers! Iets meer alertheid is gewenst deze maand, **Vissen**, slapend beleef je toch maar weinig. Als je zo doorgaat, mis je de Akta Nokurna en ga je door het leven met een gebrek aan levensbelangrijke informatie..

Wat brengt de volgende Akta Nokturna Horoscoop voor tijdingen? Hoe loopt het af met de kreupele neusaap? Lees het allemaal in de volgende Akta Nokturna!

Agenda

– noktiviteiten voor de komende tijd –

Donderdag 22 September

Vredestocht in Nijmegen. Karpe Noktem probeert in het geheim de wereldvrede te bewerkstelligen. Vrouwen voor Vrede organiseert in het teken van de Vrede (met een grote V) een vredestocht in de Nijmeegse binnenstad, dus Karpe Noktem loopt mee. Jij ook? Haal die geitenwollen sokken uit je kast en roep mee: Samen voor Vrede.

Aanvang: 19:00 (tot 20:00)

Locatie: De Grote Markt

Karpe Rockt'em VOL I. Het is weer feest bij Karpe Noktem. In de NDRGRND deze keer. Karpe Rockt'em is de moeder der rock-feesten van Karpe Noktem, althans de eerste editie van dit feest is hard bezig deze titel te verdienen. Meer info volgt snel!

Aanvang: 21:30

Locatie: Danscafé NDRGRND

Vr. 30 September – zo. 2 Oktober

Na-Intro weekend. Een weekendje op de Mariahoeve, onder het genot van een drankje, workshop, spelletje, kampvuur etc.. Opgeven kan tot 24 September!

Vertrek: 15:50 (vanaf Nijmegen.cs)

Kosten: EUR 20,- (eigen bijdrage)

Woensdag 5 oktober

(eten +) Borrel. De altijd gezellige tweewekelijkse borrel in Dollars. Komt allen! Voorafgaand aan de borrel eten we gezamenlijk. We zoeken hiervoor nog een locatie. Wil je

gastvrouw of -heer zijn voor deze cohesiebevorderende activiteit? Meld je bij [Suzanne]! Ook als je gewoon mee wilt eten, kun je je bij haar melden.

Locatie: bovenzaal Dollars

Aanvang: 20:30

Donderdag 13 oktober

Constitutieborrel. Een nieuw bestuur moet kennis maken met andere nieuwe besturen. Deze avond duiken Giedo, Johan, Gregory en Suzanne in de wereld van het netwerken en handjes schudden. Wil je onze vier helden bijstaan en emotioneel ondersteunen: je bent van harte welkom!

Aanvang: 20:30

Locatie: Dollars (vermoedelijk)

Woensdag 19 oktober

(eten +) Borrel. De altijd gezellige tweewekelijkse borrel in Dollars. Komt allen! Voorafgaand aan de borrel eten we gezamenlijk. We zoeken hiervoor nog een locatie. Wil je gastvrouw of -heer zijn voor deze cohesiebevorderende activiteit? Meld je bij [Suzanne]! Ook als je gewoon mee wilt eten, kun je je bij haar melden.

Locatie: bovenzaal Dollars

Aanvang: 20:30

Ideeën voor originele, verfrissende, ontroerende en/of ludieke (thematische) invulling van de borrelavonden zijn altijd welkom. Laat het weten aan [Suzanne]!

**Actuele informatie en agenda-updates vind je op onze website.
Lees ook de volgende Akta Nokturna voor een verse agenda!**
